

tigelsen i Erhverv eller Fag, der som Følge af udenlandsk Konkurrence eller andre ekstraordinære Forhold er ramt af omfattende Arbejdsløshed, og det er Ministeren og Udvalget, der træffer Bestemmelse om, hvem der skal have Tilskuddene, og hvor store disse skal være. Se, i Forslaget i Efteraaret var der dog Tale om 2 Kr. pr. Arbejdsdag, i ekstraordinære Tilfælde, naar det navnlig var danske Materialer, der anvendtes, 3 Kr. pr. Arbejdsdag. Her er ingen Grænse. Her har Ministeren og Udvalget fri Raadighed. Der staaer, at Reglerne herom gives af det i § 13 nævnte Udvalg, der ligeledes fastsætter Maksimum for Tilskuddet, og det bestemmer ogsaa, hvor der er Tale om danske Materialer, om det angivne Maksimum for Tilskud maa overskrides; det kan overskrides i den Udstrækning, som Udvalget bestemmer. Tilskud efter denne Paragraf kan tilsiges indtil Udgangen af 1929, men hvis det er for længere Tid end 6 Maaneder, skal det i Løbet af 3 Terminer falde med en Trediedel af det oprindelig tilsagte Beløb i hver Termin. Og saa staaer der til sidst i Paragraffen: „De efter denne Paragraf fornødne Bevillinger optages paa de aarlige Finanslove.“ Det vil sige, formoder jeg, at efter at Ministeren og Udvalget har fastsat, hvilke Tilskud og hvor store Tilskud der skal ydes til de Brancher og de Enkeltvirksomheder, der er Tale om, optages de fornødne Beløb, altsaa de Beløb, der følger heraf, paa de aarlige Finanslove. Man kan jo nemlig ikke tage dem op paa Finansloven først, det kan man ikke vente paa, derfor skal man optage dem bagefter. Det er saa sandelig et vidtspændende Forslag og et Forslag, som giver en Myndighed ikke blot til Ministeren og dette Erhvervsudvalg, som man ikke tidligere har kendt i dansk Lovgivning.

Hertil kommer saa § 7, hvorefter Ministeren med Tilslutning af Udvalget kan nedsætte eller ophæve Tolden paa Raastoffer og Hjælpestoffer, der har Betydning for Industrier, der har Vanskeligheder i Konkurrencen med den udenlandske Produktion. Det er ogsaa en ualmindelig Myndighed, der her tillægges Ministeren.

Men selvfølgelig er Hovedforslaget § 8, hvori der stilles Forslag om, at Ministeren, ligeledes med Tilslutning af dette Udvalg, kan anordne Optrækning af midlertidige Importafgifter — man kunde saamænd lige saa godt sige Toldafgifter, for det er akkurat det samme, men man har jo efter enkeltes Mening Talen for at skjule sine Tanker, hvad det ærede Medlem nu ikke kan

gøre i dette Tilfælde, for det er jo Toldafgifter.

Disse Importafgifter kan fastsættes til indtil 24 pCt. af den indførte Vares Værdi. Det vil sige, at med den gældende Told kan Tolden paa de Varer, der her bliver Tale om, komme højt op — jeg skal ikke udtale mig om hvor højt. Efter den nugældende Toldlov ligger den gennemsnitlige Toldsats f. Eks. for Skotøjsindustrien vel nok mellem 12 og 15 pCt., for Tekstilindustriens Vedkommende bevæger det sig fra 5—6 pCt. til op imod 30 pCt., og naar saa hertil kommer disse 24 pCt. af Værdien af de forskellige Varer, der her bliver Tale om — og selv om der er Tale om „indtil“ 24 pCt. af Værdien, kan vi jo være fuldstændig overbeviste om, at i de ni af ti Tilfælde, hvor det skulde bringes til Anvendelse, vilde det blive bragt til Anvendelse med sit Maksimum —, vil man naa op til Toldsatser, som vil virke fuldstændig som Importforbud.

De Beløb, som derigennem skulde komme ind, og som skulde anvendes til Billiggørelse af Produktionen, kan ærede Medlemmer altsaa ganske roligt skyde en hvid Pind efter, for naar disse Sætser sættes i Kraft, virker det som Importforbud, og saa føres ingen af disse Varer ind i Landet, og saa bliver der ingen Importafgifter til at billiggøre Produktionen med; men skulde der endelig blive nogle, saa har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard saa inderlig Ret i, at saa vilde det først og fremmest blive Smaafolk, der kom til at betale, for at den bedre stillede Del af Befolkningen kunde faa sine Varer til noget billigere Priser.

Men det er maaske blevet god socialdemokratisk Politik. Fra at være et frihandelsvenligt Parti fra Partiets Opstaaen og indtil for 14 Dage siden eller vel rettere sagt indtil Kongressen i Vejle er Socialdemokratiet nu blevet det skrappeste toldprotektionistiske Parti, vi har i denne Sal. Det maa unægtelig forbavse, at Socialdemokratiet kan og tør foretage en saadan toldprotektionistisk Kolbøtte, og det er jo det, der er Tale om, en fuldstændig Kolbøtte. Det stiller sig her i afgjort Modsætningsforhold til alt, hvad der er talt og skrevet af Partiets ledende Mænd hidtil.

Men det har jo været forberedt. Det ærede Medlem Hr. Stauning har nu gennem Aar talt om, at Frihandel, ja, det var det sundeste og det bedste Princip at leve paa, men . . . kom det saa. Saaledes var det ved Købestævnet i Fredericia i 1924, saaledes var det i 1925, og saaledes har det været Gang paa Gang, naar det ærede Medlem har